

стойнство то на даровитий испанский пълководец Гонзалва Кордуанский. Французи ти, ако и да имали добри юнаци рицари, пакъ се принудили да си идатъ отъ южна Италия, и всичко то неаполитанско кралство останало на Испания (1505 г.).

Отъ французски ти рицари най-много се прочуль въ Италия Баярдъ, зашото ималъ честенъ и бескористенъ духъ и държалъ рицарски ти правила. Съ тия качества Баярдъ направилъ да му се чудятъ съврѣмenniци ти му, и го нарекли »рицаръ безъ страхъ и укоръ.«

Между това папа Александръ VI умрѣлъ. Той билъ отъ родъ тъ на Борджиа, и се прочуль съ своити пороци, съ които надминалъ всички ти прѣдшественници. Синъ му Цесаръ Борджиа не билъ по-долу отъ башта си въ това отношение. Папа та залѣгалъ да основе за Цесаря особно княжество отъ малки ти феодални владѣния на Църковна та областъ; башта та и синъ тъ гледали да достигнатъ тая цѣль както могатъ; духовни ти и свѣтски ти владѣтели безъ милость се истрѣбвали съ отрова или съ ножъ на наемни убийци, за да могатъ да се възползоватъ отъ тѣхний имотъ и отъ земя та имъ. Еднажъ Александръ VI заедно съ сина си искалъ да отрови на единъ обѣдъ нѣколко богати кардинали. Нъ слуги ти съ погрѣшка побъркали чаши ти, та отровно то вино се паднало на честь та на папа та и на синъ му. Александръ VI тутакси умрѣлъ (1503); а Цесаръ Борджиа, ако и да оздравѣлъ слѣдъ тежко болѣдоване, принудилъ се отъ врагове ти си да побѣгне въ Испания.

Отъ прѣмници ти на Александра VI е забѣлѣжителенъ Львъ X, който билъ отъ родъ тъ на Медичи ти. Той ималъ мекъ характеръ, прѣхубаво образование, и по примѣръ тъ на свой тъ родъ, билъ штедръ покровитель на искусства та.

Францискъ I и Карлъ V. Слѣдъ Людовика VII на